

БУРЯ, УТИХНИ!

Никола Димитров

Буря, утихни!

Нека прочетем един пасаж от Божието Слово:

Марк 4:35-39 *И в същия ден, когато се свечери, Исус им каза: **Да минем на отсрещната страна.** (35 ст.)*

Исус - Господарят, Царят, Богът, Спасителят - им каза: **Нека да минем на отсрещната страна.** Това е слово директно от Бога.

Когато Бог ни пророкува нещо, ние се радваме и се хвалим на всички какво Бог ни е обещал. Важното е да видим, че Сам Бог им казва: **Да минем на отсрещната страна.**

В това слово би трябвало да има **цялата необходима сила**, за да минат от другата страна, нали? Какво се получава обаче?

*И като отпратиха народа, взеха Го със себе си в лодката, така както беше; и имаше други ладии с Него. И се разрази голяма буря и вълните заливаха лодката, така че тя вече се пълнеше с вода.
(36-37 ст.)*

Това, че сме получили слово от Бога **не** означава, че няма да се надигне буря, че няма да задуха вятър, че няма вълните да започнат да бушуват.

Какво правим в този момент? Разбира се, като добри християни, започваме да заповядваме на ситуацията да се оправи, нали? Викаме, скачаме, ядосваме се и търсим всякакви формули: „Трябва да заповядваш с вяра“, „Трябва да се ядосаш на дявола“, „Трябва да не се страхуваш“, „Трябва да се покориш на словото, което си получил“ и т.н.

Но, когато дойде ситуацията срещу нас, ние сме като учениците:

А Той беше на задната част, заспал на възглавница; и те Го събудиха и Му казаха: Учителю! Нима не Те е грижа, че загиваме? (38 ст.)

Сериозно? Той Самият им беше казал: **„Да минем на отсрещната страна“**, а те Го питаха не Го ли беше грижа, че **няма да могат** да стигнат отсрещната страна.

Колко пъти и ние, въпреки, че имаме Слово от Бога за същата ситуация, не просто нямаме вяра, ами и обвиняваме Бога: „Господи, не

виждаш ли какво става с мен? Къде Си? Не Те ли е грижа, Господи?“

Съответно Бог **никога** не ни отговаря на подобна „молитва“.

И Той, като се събуди, смъмри вятъра и каза на езерото: Мълчи! Утихни! И вятърът престана и настана голяма тишина. (39 ст.)

Какъв беше Неговият ключ, обаче? Не Го виждаме да се ядосва, да прави цяло молитвено събрание или да се опита да преодолее страха Си.

Бих искал да ви дам откровение, което ще промени живота ви, ако го запомните:

Ти ще можеш успешно да заповядваш на бурята да утихне само ако си способен да спиш по време на бурята!

Много е важна думата **успешно**, понеже ние и сега си заповядваме на бурите, ама много пъти не ни се получава.

Разбирате ли го? Запомнете го! Ако по време на бурята мирът ни го няма, понеже се страхуваме, притесняваме, съмняваме, не

вярваме, не се доверяваме на Словото на Бога, обвиняваме Бога – няма как, дори да викаме, да скачаме, да заповядваме, да декларираме, да прокламираме, да се пеним, да се ядосваме, да пеем, да танцуваме – ***нищо от това няма значение, ако*** мирът ни го няма до такава степен, че да можем да легнем и да заспим по време на ситуацията.

Обикновено, когато нещо такова се случи, ние ***не можем да спим*** цяла вечер, нали? Всички молитви по това време са молитви, които произлизат от страх и притеснение за ситуацията. Те нямат никаква сила. Не казвам, че не трябва да се молим, но просто, че нямат сила.

Силата ни е толкова голяма, колкото е способността ни да спим по време на бурята.

„Ама, как ще спя, бе, брат? Ти чуваш ли се? Ти знаеш ли каква е моята ситуация?“ Най-вероятно знам! За повече от 30 години служение на пълно работно време съм изпадал във всякакви ситуации, от които не може да се спи вечер.

А Исус беше на задната част, заспал на възглавница... И като се събуди, смърти

*вятъра и каза на езерото: Мълчи!
Утихни! И вятърът престана и настана
голяма тишина.*

Виждате ли го? **В Неговия свят нямаше буря.** В Неговия свят - в Присъствието на Бога, нямаше ветрове. В Неговия свят - в Славата на Бога, нямаше вълни.

Защо в Неговия свят няма бури? Защото няма демони ли? Напротив, има. Те са точно в духовния свят. Но, Той си почиваше в Бога и по този начин ни показва и на нас какво трябва да правим.

Когато стане ситуация, първото, второто и третото нещо, което трябва да направим не е да започнем да викаме от отчаяние: „Господи, бързо оправи ситуацията, моля Те, че не издържам, нервите ми ще се пръснат, умирам от страх, Господи, моля Те, моля Те, моля Те“. Това не е молитва.

Първото, второто и третото е да направим всичко възможно да влезем в Божиата почивка.

*Давид каза: „Приготвяш трапеза в
присъствието на враговете ми.“*

Трапеза? Да, докато те се събират около нас, ние си хапваме. Трапезата е Божието Присъствие.

Исус каза в Откровение: *„Чукам на вратата, който Ми отвори, Аз ще хапвам с него или нея.“*

Тоест, това, което трябва да направим най-вече е да затворим очи, когато дойде ситуация, и да кажем: „Господи, Ти ми даде слово, че аз ще победея в тази ситуация. Излезе буря, но Твоето слово, Господи, ми каза да мина на отсрещната страна. Моля Те, покажи ми какво трябва да направя. Моля Те, дай ми мъдрост, благодат и сила. Моля Те, изпълни ме с Духа Си, със Славата Си, с благодатта Си. Моля Те, дай ми способността да спя чрез мира Ти, посред тази ситуация. Амин!“

Тогава Бог може да ти каже: „Стой спокойно и гледай спасението на Господа“, или: „Стани, бори се“, или: „Хвали Ме и Аз ще поставя капани пред враговете ти“, или кой знае какво. Важното е **да започнем с Бога**, а не със ситуацията. Важна е вътрешната настройка преди да започнем да викаме и да крякаме на самата ситуация.

Божие царство е правда, **мир** и радост в
Святия Дух, според посланието към
Римляните.

Исус е Князът на **мира**.

Ще излезете с радост и ще бъдете водени с
мир, според Исаия.

Бог на **мира** да ви даде **мир**, се казва в
Солунци.

Нека **мирът** на Бог управлява сърцата ви, се
казва пак в Солунци.

Мирът на Бога, който надминава всяко
разбиране, да пази умовете и сърцата ви, се
казва във Филипяни.

Евангелието на **мира** и Исус е нашият **мир**, се
казва в Ефесяни.

Мирът е част от Плода на Духа, според
Галатяни.

Бог не е автор на объркване, а на **мир**. Бог на
мира ще ви пази, казва Коринтяни.

Абсолютно всяко послание на Павел започва с:
„Благодат/милост и **мир** да ви се
преумножават.“

Римляни 16 - Бог на **мира** скоро ще смаже
Сатана под нозете ви.

Имайте мир и заповядвайте на бурите да
утихнат!

Бог да ви благослови!